

Κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με την οδηγία για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων όσον αφορά τα βασιζόμενα σε ασφάλιση επενδυτικά προϊόντα που έχουν δομή η οποία δυσχεραίνει την κατανόηση των σχετικών κινδύνων από τον πελάτη

Εισαγωγή

- 1.1. Σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/79/ΕΚ της Επιτροπής (εφεξής «κανονισμός ΕΙΟΡΑ»)¹ και το άρθρο 30 παράγραφοι 7 και 8 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2016, σχετικά με τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων (αναδιτύπωση) (εφεξής «οδηγία για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων»)², η ΕΙΟΡΑ εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές τόσο για την εκτίμηση των επενδυτικών προϊόντων που βασίζονται σε ασφάλιση και που έχουν δομή η οποία δυσχεραίνει την κατανόηση των σχετικών κινδύνων από τον πελάτη, όπως αναφέρεται στο άρθρο 30 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο i) της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, όσο και για την αξιολόγηση βασιζόμενων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων που ταξινομούνται ως μη σύνθετα για τους σκοπούς του άρθρου 30 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο ii) της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, λαμβανομένου υπόψη ότι η εν λόγω ταξινόμηση βασίζεται επίσης στην αξιολόγηση του κατά πόσον το προϊόν περιλαμβάνει μια δομή η οποία δυσκολεύει τον πελάτη να κατανοήσει τους συνεπαγόμενους κινδύνους.
- 1.2. Σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, στο πλαίσιο της πώλησης επενδυτικού προϊόντος βασιζόμενου σε ασφάλιση, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση υποχρεούται κατά γενικό κανόνα να διενεργεί αξιολόγηση της καταλληλότητας ή της σκοπιμότητας του βασιζόμενου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος για τον πελάτη. Το άρθρο 30 παράγραφος 3 της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν από τις εν λόγω υποχρεώσεις και να μην απαιτούν τη διενέργεια του τεστ καταλληλότητας ή σκοπιμότητας κατά τη διανομή επενδυτικού προϊόντος βασιζόμενου σε ασφάλιση όταν πληρούνται διάφορες προϋποθέσεις. Αυτό το είδος πώλησης αναφέρεται συχνά ως «αποκλειστική εκτέλεση εντολών» δεδομένου ότι πρόκειται απλώς και μόνο για εκτέλεση μιας συναλλαγής, χωρίς καμία παροχή συμβουλών ούτε αξιολόγηση της προσωπικής κατάστασης του πελάτη. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1 της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, εξακολουθεί να είναι απαραίτητο ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων να προσδιορίζει τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη.
- 1.3. Μία από τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 3 της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων ως προς τη διαπίστωση του κατά πόσον ένα βασιζόμενο σε ασφάλιση επενδυτικό προϊόν μπορεί να διανεμηθεί ως πώληση με αποκλειστική εκτέλεση εντολών αφορά τον σύνθετο χαρακτήρα του βασιζόμενου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος. Η αξιολόγηση αυτή βασίζεται στη φύση των χρηματοπιστωτικών μέσων στα οποία παρέχεται επενδυτική έκθεση από ένα βασιζόμενο σε ασφάλιση επενδυτικό προϊόν, καθώς και στη δομή της ασφαλιστικής σύμβασης με τον πελάτη [άρθρο 30 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων]. Σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφοι 7 και 8 της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, η ΕΙΟΡΑ εξουσιοδοτείται να καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αξιολόγηση του σύνθετου ή μη σύνθετου χαρακτήρα.

¹ ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48-83.

² ΕΕ L 26 της 2.2.2016, σ. 19.

- 1.4. Ο σύνθετος χαρακτήρας των χρηματοπιστωτικών μέσων στα οποία παρέχει επενδυτική έκθεση το βασιζόμενο σε ασφάλιση επενδυτικό προϊόν εξαρτάται από τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στην οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων (αναδιτύπωση) (εφεξής «οδηγία MiFID II»)³. Σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, γίνεται διάκριση μεταξύ, αφενός, των βασιζόμενων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων τα οποία παρέχουν επενδυτική έκθεση σε χρηματοπιστωτικά μέσα που θεωρούνται μη σύνθετα βάσει της οδηγίας MiFID II και, αφετέρου, άλλων μη σύνθετων επενδυτικών προϊόντων βασιζόμενων σε ασφάλιση.
- 1.5. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές καλύπτουν την αξιολόγηση όλων των τύπων επενδυτικών προϊόντων βασιζόμενων σε ασφάλιση. Παρά τη διάκριση που γίνεται μεταξύ των σημείων i) και ii) του άρθρου 30 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, είναι σημαντικό να διασφαλίζεται ότι μόνο τα βασιζόμενα σε ασφάλιση επενδυτικά προϊόντα των οποίων οι κίνδυνοι μπορούν να γίνουν εύκολα κατανοητοί από τον πελάτη είναι δυνατό να πωλούνται με αποκλειστική εκτέλεση εντολών. Οι κατευθυντήριες γραμμές πραγματεύονται πρωτίστως το ζήτημα του προσδιορισμού των συμβατικών δομών ή στοιχείων που ενδέχεται να δυσκολεύουν τον πελάτη να κατανοήσει τους κινδύνους που συνεπάγεται ένα επενδυτικό προϊόν βασιζόμενο σε ασφάλιση. Ωστόσο, καλύπτουν επίσης διάφορα άλλα ζητήματα σχετικά με την αξιολόγηση του σύνθετου χαρακτήρα των βασιζόμενων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων.
- 1.6. Εάν ληφθεί υπόψη ότι η οδηγία για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων αποσκοπεί σε ελάχιστη εναρμόνιση, καθώς και το γεγονός ότι, ειδικά για τις πωλήσεις με αποκλειστική εκτέλεση εντολών, οι πελάτες δεν καλύπτονται από την προστασία που παρέχουν ορισμένοι από τους σχετικούς κανόνες επαγγελματικής δεοντολογίας, οι εθνικές αρμόδιες αρχές μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερες εθνικές διατάξεις στον συγκεκριμένο τομέα με στόχο την προστασία των καταναλωτών.
- 1.7. Κατά την κατάρτιση των κατευθυντήριων γραμμών, η ΕΙΟΠΑ έλαβε υπόψη και άλλες συναφείς ρυθμιστικές απαιτήσεις στον τομέα των προτύπων επαγγελματικής δεοντολογίας, ειδικότερα δε τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1286/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με τα έγγραφα βασικών πληροφοριών που αφορούν συσκευασμένα επενδυτικά προϊόντα για ιδιώτες επενδυτές και επενδυτικά προϊόντα βασιζόμενα σε ασφάλιση (PRIIP)⁴.
- 1.8. Επιπλέον, η ΕΙΟΠΑ μελέτησε τις εργασίες της ESMA⁵ σχετικά με την αξιολόγηση των χρηματοπιστωτικών μέσων που περιλαμβάνουν δομή η οποία δυσκολεύει τον πελάτη να κατανοήσει τους συνεπαγόμενους κινδύνους. Όπως δηλώνεται και στην αιτιολογική σκέψη 56 της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, αυτό αντικατοπτρίζει τη σημασία της αποφυγής του ρυθμιστικού αρμπιτράζ, ενώ ταυτόχρονα λαμβάνεται υπόψη και η ιδιάζουσα φύση των συμβάσεων ασφάλισης.

³ ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349.

⁴ ΕΕ L 352 της 9.12.2014, σ. 1.

⁵ Βλέπε, για παράδειγμα, την εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφος 10 της οδηγίας MiFID II, βάσει της οποίας η ESMA εξέδωσε [κατευθυντήριες γραμμές](#) σχετικά με τους σύνθετους χρεωστικούς τίτλους και τις δομημένες καταθέσεις.

- 1.9. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις εθνικές αρμόδιες αρχές κράτους μέλους το οποίο έχει επιλέξει να ασκήσει το δικαίωμα παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 30 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων. Παρότι σε συγκεκριμένες διατάξεις περιγράφονται υποχρεώσεις τις οποίες πρέπει να εκπληρώνουν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις και οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές, το παρόν έγγραφο δεν πρέπει να θεωρείται ότι επιβάλλει οποιαδήποτε άμεση απαίτηση στα εν λόγω χρηματοοικονομικά ιδρύματα. Τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα υποχρεούνται να συμμορφώνονται με το εποπτικό ή ρυθμιστικό πλαίσιο το οποίο εφαρμόζει η εθνική αρμόδια αρχή τους.
- 1.10. Για τους σκοπούς του παρόντος εγγράφου, έχει διατυπωθεί ο ακόλουθος ορισμός:
- «πώληση με αποκλειστική εκτέλεση εντολών»: η διανομή επενδυτικών προϊόντων βασιζόμενων σε ασφάλιση σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 3 της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων.
- 1.11. Εάν δεν παρέχεται ορισμός στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, οι όροι έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στις νομικές πράξεις που αναφέρονται στην εισαγωγή.
- 1.12. Οι κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν από την ημερομηνία δημοσίευσης των μεταφρασμένων εκδόσεων.

Ενότητα 1: Απαιτήσεις που εφαρμόζονται σε συμβάσεις οι οποίες παρέχουν μόνο επενδυτική έκθεση σε χρηματοπιστωτικά μέσα που θεωρούνται μη σύνθετα βάσει της οδηγίας MiFID II [άρθρο 30 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο i) της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων]

Κατευθυντήρια γραμμή 1 – Επενδυτική έκθεση

1.13. Ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι το βασιζόμενο σε ασφάλιση επενδυτικό προϊόν παρέχει μόνο επενδυτική έκθεση στα χρηματοπιστωτικά μέσα που θεωρούνται μη σύνθετα βάσει της οδηγίας 2014/65/ΕΕ. Τα εν λόγω μη σύνθετα χρηματοπιστωτικά μέσα περιλαμβάνουν μόνο τα ακόλουθα μέσα:

α) τα μέσα που προσδιορίζονται στο άρθρο 25 παράγραφος 4 στοιχείο α) της οδηγίας MiFID II·

β) τα μέσα που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 57 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/565 της Επιτροπής για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/65/ΕΕ όσον αφορά τις οργανωτικές απαιτήσεις και τους όρους λειτουργίας των επιχειρήσεων επενδύσεων, καθώς και τους ορισμούς που ισχύουν για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας·

γ) τα μέσα που δεν θεωρούνται σύνθετα σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ESMA σχετικά με τους σύνθετους χρεωστικούς τίτλους και τις δομημένες καταθέσεις⁶.

Κατευθυντήρια γραμμή 2 – Στοιχεία της σύμβασης που αφορούν αλλαγές στη φύση της σύμβασης και τη δυνατότητα εξαγοράς του βασιζόμενου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος

1.14. Σε περίπτωση που η σύμβαση περιέχει οποιοδήποτε από τα ακόλουθα στοιχεία, η ασφαλιστική επιχείρηση ή ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής θα πρέπει να θεωρεί ότι η σύμβαση περιλαμβάνει δομή η οποία δυσκολεύει τον πελάτη να κατανοήσει τους συνεπαγόμενους κινδύνους:

(α) ενσωματώνει ρήτρα, όρο ή στοιχείο ενεργοποίησης που επιτρέπει στην ασφαλιστική επιχείρηση να μεταβάλει ουσιαστικά τη φύση, τον κίνδυνο ή το προφίλ απόσβεσης του βασιζόμενου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος·

(β) δεν υπάρχουν δικαιώματα εξαγοράς ή με άλλο τρόπο ρευστοποίησης του βασιζόμενου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος με αξία εξαγοράς που είναι διαθέσιμη στον πελάτη·

(γ) υπάρχουν ρητές ή σιωπηρές επιβαρύνσεις που έχουν ως αποτέλεσμα το γεγονός ότι, ακόμη και αν τυπικά προβλέπονται δικαιώματα εξαγοράς του βασιζόμενου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος, στην πράξη η άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων ενδέχεται να προκαλέσει αδικαιολόγητη ζημία στον πελάτη, επειδή οι επιβαρύνσεις είναι δυσανάλογες προς το κόστος που συνεπάγεται η εξαγορά για την ασφαλιστική επιχείρηση.

⁶ Της 4ης Φεβρουαρίου 2016 (ESMA/2015/1787).

Κατευθυντήρια γραμμή 3 – Στοιχεία της σύμβασης που αφορούν τον προσδιορισμό της ληκτότητας ή της αξίας εξαγοράς ή της αποζημίωσης λόγω θανάτου

- 1.15. Ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αξιολογεί, αφενός, τις επιπτώσεις των μηχανισμών που προσδιορίζουν τη ληκτότητα ή την αξία εξαγοράς ή την αποζημίωση λόγω θανάτου και, αφετέρου, κατά πόσον αυτές καθιστούν δύσκολη για τον πελάτη την κατανόηση των συνεπαγόμενων κινδύνων, εκτός εάν οι εν λόγω μηχανισμοί βασίζονται απευθείας σε εθνικούς νόμους που αποσκοπούν ειδικά στη διασφάλιση των συμφερόντων των πελατών.
- 1.16. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης, σε περίπτωση που η σύμβαση περιέχει οποιοδήποτε από τα στοιχεία που παρατίθενται κατωτέρω, η ασφαλιστική επιχείρηση ή ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής θα πρέπει να θεωρεί ότι η σύμβαση περιλαμβάνει δομή η οποία δυσκολεύει τον πελάτη να κατανοήσει τους συνεπαγόμενους κινδύνους:
- (α) η ληκτότητα ή η αξία εξαγοράς ή η αποζημίωση λόγω θανάτου εξαρτάται από μεταβλητές οι οποίες καθορίζονται από την ασφαλιστική επιχείρηση και των οποίων οι επιπτώσεις είναι δύσκολο να γίνουν κατανοητές από τον πελάτη·
- (β) η ληκτότητα ή η αξία εξαγοράς ή η αποζημίωση λόγω θανάτου βασίζεται σε διάφορους τύπους επενδυτικής έκθεσης ή επενδυτικών στρατηγικών των οποίων το συνδυαστικό αποτέλεσμα είναι δύσκολο να γίνει κατανοητό από τον πελάτη·
- (γ) η ληκτότητα ή η αξία εξαγοράς ή η αποζημίωση λόγω θανάτου μπορεί να διαφοροποιείται συχνά ή σημαντικά σε διαφορετικά χρονικά σημεία κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης, είτε λόγω της εκπλήρωσης συγκεκριμένων προκαθορισμένων προϋποθέσεων ορίων είτε λόγω της επέλευσης συγκεκριμένων χρονικών σημείων. Στις διαφοροποιήσεις αυτές δεν περιλαμβάνονται μεταβολές στη ληκτότητα ή την αξία εξαγοράς ή την αποζημίωση λόγω θανάτου που οφείλονται στην καταβολή προαιρετικών έκτακτων παροχών·
- (δ) υπάρχει εγγυημένη ληκτότητα ή αξία εξαγοράς ή αποζημίωση λόγω θανάτου που υπόκειται σε προϋποθέσεις ή χρονικούς περιορισμούς των οποίων οι επιπτώσεις είναι δύσκολο να γίνουν κατανοητές από τον πελάτη. Μεταξύ αυτών δεν περιλαμβάνονται μεταβολές στην εγγυημένη ληκτότητα ή αξία εξαγοράς ή αποζημίωση λόγω θανάτου που οφείλονται στην καταβολή προαιρετικών έκτακτων παροχών.

Κατευθυντήρια γραμμή 4 – Στοιχεία της σύμβασης που αφορούν το κόστος

- 1.17. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης του κατά πόσον η σύμβαση περιλαμβάνει δομή η οποία δυσκολεύει τον πελάτη να κατανοήσει τους συνεπαγόμενους κινδύνους, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αξιολογεί αν είναι πιθανό το κόστος να μην γίνει εύκολα κατανοητό από τον πελάτη, ειδικότερα όσον αφορά τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες το κόστος μπορεί να μεταβληθεί σημαντικά κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης, μεταξύ άλλων βάσει της απόδοσης της επένδυσης.
- 1.18. Σε περίπτωση που το κόστος βασίζεται απευθείας σε εθνικούς νόμους που αποσκοπούν ειδικά στη διασφάλιση των συμφερόντων των πελατών, δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι οι συμβάσεις περιλαμβάνουν δομή η οποία δυσκολεύει τον πελάτη να κατανοήσει τους συνεπαγόμενους κινδύνους.

Κατευθυντήρια γραμμή 5 – Στοιχεία της σύμβασης που αφορούν τον δικαιούχο της ασφαλιστικής σύμβασης

- 1.19. Σε περίπτωση που υπάρχουν συμβατικές διατάξεις οι οποίες παρέχουν στον πελάτη τη δυνατότητα χρήσης μη τυποποιημένης διατύπωσης για τον ορισμό του αποδέκτη των παροχών κατά τη λήξη της συμβατικής σχέσης (ρήτρα δικαιούχου), δυνατότητα που μπορεί να συνεπάγεται δυσκολίες ως προς τον προσδιορισμό του δικαιούχου, ενώ ενδέχεται επίσης να καθιστά δυσχερή για τον δικαιούχο την ουσιαστική είσπραξη της αποζημίωσης μετά τον θάνατο του ασφαλισμένου, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να θεωρεί ότι η σύμβαση περιλαμβάνει δομή η οποία καθιστά δύσκολη για τον πελάτη την κατανόηση των συνεπαγόμενων κινδύνων.

Ενότητα 2: Απαιτήσεις που εφαρμόζονται σε «άλλα μη σύνθετα επενδυτικά προϊόντα βασιζόμενα σε ασφάλιση» [άρθρο 30 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο ii) της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων]

Κατευθυντήρια γραμμή 6 – Στοιχεία της σύμβασης που αφορούν τον προσδιορισμό της ληκτότητας ή της αξίας εξαγοράς ή της αποζημίωσης λόγω θανάτου

- 1.20. Ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αξιολογεί, αφενός, τις επιπτώσεις των μηχανισμών που προσδιορίζουν τη ληκτότητα ή την αξία εξαγοράς ή την αποζημίωση λόγω θανάτου και, αφετέρου, κατά πόσον αυτές καθιστούν δύσκολη για τον πελάτη την κατανόηση των συνεπαγόμενων κινδύνων, εκτός εάν οι εν λόγω μηχανισμοί βασίζονται απευθείας σε εθνικούς νόμους που αποσκοπούν ειδικά στη διασφάλιση των συμφερόντων των πελατών.
- 1.21. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης, σε περίπτωση που η σύμβαση περιέχει οποιοδήποτε από τα ακόλουθα στοιχεία, η ασφαλιστική επιχείρηση ή ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής θα πρέπει να θεωρεί ότι η σύμβαση περιλαμβάνει δομή η οποία δυσκολεύει τον πελάτη να κατανοήσει τους συνεπαγόμενους κινδύνους:
- α) η ληκτότητα ή η αξία εξαγοράς ή η αποζημίωση λόγω θανάτου εξαρτάται από μεταβλητές οι οποίες καθορίζονται από την ασφαλιστική επιχείρηση και των οποίων οι επιπτώσεις είναι δύσκολο να γίνουν κατανοητές από τον πελάτη·
 - β) η ληκτότητα ή η αξία εξαγοράς ή η αποζημίωση λόγω θανάτου βασίζεται σε διάφορους τύπους επενδυτικής έκθεσης ή επενδυτικών στρατηγικών των οποίων το συνδυαστικό αποτέλεσμα είναι δύσκολο να γίνει κατανοητό από τον πελάτη·
 - γ) η ληκτότητα ή η αξία εξαγοράς ή η αποζημίωση λόγω θανάτου μπορεί να διαφοροποιείται συχνά ή σημαντικά σε διαφορετικά χρονικά σημεία κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης, είτε λόγω της εκπλήρωσης συγκεκριμένων προκαθορισμένων προϋποθέσεων ορίων είτε λόγω της επέλευσης συγκεκριμένων χρονικών σημείων. Στις διαφοροποιήσεις αυτές δεν περιλαμβάνονται μεταβολές στη ληκτότητα ή την αξία εξαγοράς ή την αποζημίωση λόγω θανάτου που οφείλονται στην καταβολή προαιρετικών έκτακτων παροχών·
 - δ) υπάρχει εγγυημένη ληκτότητα ή αξία εξαγοράς ή αποζημίωση λόγω θανάτου που υπόκειται σε προϋποθέσεις ή χρονικούς περιορισμούς των οποίων οι επιπτώσεις είναι δύσκολο να γίνουν κατανοητές από τον πελάτη. Μεταξύ αυτών δεν περιλαμβάνονται μεταβολές στην εγγυημένη ληκτότητα ή αξία εξαγοράς ή αποζημίωση λόγω θανάτου που οφείλονται στην καταβολή προαιρετικών έκτακτων παροχών.

Κατευθυντήρια γραμμή 7 – Στοιχεία της σύμβασης που αφορούν το κόστος

- 1.22. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης του κατά πόσον η σύμβαση περιλαμβάνει δομή η οποία δυσκολεύει τον πελάτη να κατανοήσει τους συνεπαγόμενους κινδύνους, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αξιολογεί αν είναι πιθανό το κόστος να μην γίνει εύκολα κατανοητό από τον πελάτη, ειδικότερα όσον αφορά τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες το κόστος μπορεί να μεταβληθεί σημαντικά κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης, μεταξύ άλλων βάσει της απόδοσης της επένδυσης.

- 1.23. Σε περίπτωση που το κόστος βασίζεται απευθείας σε εθνικούς νόμους που αποσκοπούν ειδικά στη διασφάλιση των συμφερόντων των πελατών, δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι οι συμβάσεις περιλαμβάνουν δομή η οποία δυσκολεύει τον πελάτη να κατανοήσει τους συνεπαγόμενους κινδύνους.

Κατευθυντήρια γραμμή 8 – Στοιχεία της σύμβασης που αφορούν τον δικαιούχο της ασφαλιστικής σύμβασης

- 1.24. Σε περίπτωση που υπάρχουν συμβατικές διατάξεις οι οποίες παρέχουν στον πελάτη τη δυνατότητα χρήσης μη τυποποιημένης διατύπωσης για τον ορισμό του αποδέκτη των παροχών κατά τη λήξη της συμβατικής σχέσης (ρήτρα δικαιούχου), δυνατότητα που μπορεί να συνεπάγεται δυσκολίες ως προς τον προσδιορισμό του δικαιούχου, ενώ ενδέχεται επίσης να καθιστά δυσχερή για τον δικαιούχο την ουσιαστική είσπραξη της αποζημίωσης μετά τον θάνατο του ασφαλισμένου, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να θεωρεί ότι η σύμβαση περιλαμβάνει δομή η οποία καθιστά δύσκολη για τον πελάτη την κατανόηση των συνεπαγόμενων κινδύνων.

Συμμόρφωση και κανόνες αναφοράς

- 1.25. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδόθηκαν δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού ΕΙΟΡΑ. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού ΕΙΟΡΑ, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις εκάστοτε κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις.
- 1.26. Οι αρμόδιες αρχές που συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να τις ενσωματώσουν δεόντως στο ρυθμιστικό ή εποπτικό τους πλαίσιο.
- 1.27. Οι αρμόδιες αρχές επιβεβαιώνουν στην ΕΙΟΡΑ αν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, αναφέροντας τους λόγους της ενδεχόμενης μη συμμόρφωσης, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία έκδοσης της μετάφρασης των κατευθυντήριων γραμμών.
- 1.28. Ελλείψει απάντησης εντός της προθεσμίας αυτής, θα θεωρείται ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται προς τους κανόνες αναφοράς και θα αποτελούν αντικείμενο σχετικής αναφοράς.
- 1.29. Οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους το οποίο δεν έχει επιλέξει να ασκήσει το δικαίωμα παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 30 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων δεν υπόκεινται σε υποχρέωση αναφοράς στην ΕΙΟΡΑ.

Τελική διάταξη περί επανεξέτασης

- 1.30. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές υπόκεινται σε επανεξέταση από την ΕΙΟΡΑ και επικαιροποιούνται περιοδικά σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφοι 7 και 8 της οδηγίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων.